

*Utrikesminister
Carl Bildt*

Regeringens deklARATION

*vid 2007 års utrikespolitiska debatt i Riksdagen
onsdagen den 14 februari 2007*

FÅR EJ PUBLICERAS FÖRE
DEN 14 FEBRUARI KL. 09.00

DET TALADE ORDET GÄLLER

Herr/Fru talman,

Sveriges utrikespolitik ska medverka till frihet, fred och försoning såväl i vår egen som i andra delar av världen. Den förs med tydlig utgångspunkt i de värderingar som bär upp vårt eget samhälle och i de intressen som är våra.

Vikten av att främja demokrati, mänskliga rättigheter och hållbar utveckling genomsyrar den svenska utrikespolitiken.

Utvecklingen och utformningen av vår utrikes- och säkerhetspolitik måste fortsatt ske i brett nationellt samförstånd. Sverige är militärt alliansfritt. Vårt lands framtida säkerhet bygger på gemenskap och samverkan med andra länder.

Dessa grundstenar i Sveriges relationer med omvärlden består trots att vi sedan början på 1990-talet befinner oss i ett fundamentalt nytt skede i utrikes- och säkerhetspolitiken liksom i ett avgörande nytt skede i den vidare globala utvecklingen.

Genom medlemskapet i den politiska allians som den Europeiska unionen utgör har Sverige brutit upp från en tradition med rötter tillbaka till 1812.

Under närmare två sekel handlade vår politik därefter ytterst om att söka förhindra att vårt land drogs in i det europeiska storkrig som alltid var en hotande möjlighet. Under den senare delen av det gångna seklet var det denna strävan som ledde den politik som ofta kallades neutralitetspolitik.

Det var en politik som i allt väsentligt tjänade oss väl. När vi nu med ökad öppenhet diskuterar det sätt på vilket den fördes eller presenterades får vi inte bortse från detta.

Men med den sovjetiska diktaturens och dess imperiums fall, i förening med en allt starkare europeisk integration, skapades en i grunden ny situation.

Det var naturligt för Sverige att gå med i den Europeiska unionen och att, genom dess arbete för att successivt stärka samarbetet mellan och integrationen av Europas demokratier, bygga en ny fredsordning i vår del av världen.

I dag är det en avgörande uppgift för Sverige att bidra till ett ännu starkare europeiskt samarbete som gör unionen till den kraft i fredens, frihetens och försoningens tjänst som världen får ett allt mer tydligt behov av.

Därför vill vi att Sverige ska tillhöra kärnan i det europeiska samarbetet. Det är därför som samarbetet inom den Europeiska Unionen intar en särställning i svensk utrikes- och säkerhetspolitik.

I slutet av mars högtidlighåller vi att ett halvt sekel har passerat sedan de sex nationerna undertecknade Romfördraget. Sedan dess har denna gemenskap successivt utvidgats och fördjupats och blivit dagens union med 27 medlemmar och ca 500 miljoner människor från en allt större del av vår kontinent. Vår union är nu den största integrerade ekonomin i världen.

Varje utvidgning av unionen har varit föremål för diskussion. Varje utvidgning har också lett till att unionen har blivit en starkare kraft för fred, frihet och demokrati inte bara i Europa, utan också globalt.

Regeringen välkomnar det tyska ordförandeskapets ambitioner att återuppta diskussionen om ett nytt fördrag. Unionen behöver demokratiska och effektiva institutioner och regelverk. Besluten ska fattas så nära medborgarna som möjligt. Sverige arbetar för en union som såväl är mer effektiv som bättre förankrad hos medborgarna. Vi står också för en Europeisk union som förblir öppen för alla europeiska demokratier som uppfyller de krav som medlemskapet ställer.

Sedan vi i år hälsat Bulgarien och Rumänien välkomna som medlemmar står nu länderna på västra Balkan närmast i tur.

Vi hoppas inom de närmaste åren kunna välkomna Kroatien som medlem i Europeiska unionen. Vi hoppas att en ny regering i Belgrad snart ska göra det möjligt att påskynda också Serbiens europeiska integration. Serbien borde då kunna sikta på att få samma kandidatlandsstatus som Makedonien. Vi hoppas att också Bosnien snart skall kunna ta viktiga steg i denna riktning.

Ett kommande statsbyggande i Kosovo kommer, inte minst mot bakgrund av områdets ekonomiska situation, att bli en krävande uppgift. Vi ser fram mot ett beslut i FN:s säkerhetsråd som gör det möjligt för den Europeiska unionen att fastställa sin roll i det nya Kosovo.

Vi utgår från att såväl reformprocessen i Turkiet som medlemskapsförhandlingarna med Europeiska unionen kommer att fortsätta. Ett demokratiskt och dynamiskt Turkiet som fullt respekterar individers och minoriteters rättigheter och som är fast förankrat i den europeiska integrationen stärker hela Europa.

Efter misslyckandet 2004 med att lösa frågan om Cyperns delning måste vi nu aktivt understödja förnyade ansträngningar inom FN:s ram. Turkiet måste leva upp till de åtaganden man har gjort i fråga om den fulla tillämpningen av tullunionen. Den Europeiska Unionen måste leva upp till sina åtaganden också gentemot norra Cypern.

Vi fäster stor vikt vid arbetet att utveckla och förstärka den europeiska grannskapspolitiken. Den kan dock inte ses som en ersättning för de länder som så småningom kan och vill söka EU-medlemskap.

Vi vill stärka de europeiska banden med Ukraina och stödja den demokratiska utvecklingen. Vi måste fullt ut bejaka och stödja Ukrainas val av en europeisk väg. Dörren till den Europeiska unionen måste vara öppen. Medlemskap i världshandelsorganisationen, WTO, är ett viktigt steg på denna väg. Vi kommer att bygga ut våra bilaterala förbindelser med Ukraina.

Bristen på demokrati och medborgerliga fri- och rättigheter i Vitryssland utgör en mörk fläck på Europas karta. Regeringen kommer därför att öka biståndet till stöd för demokrati och mänskliga rättigheter i Vitryssland. Öppnandet av en svensk ambassad i Minsk är ett led i denna strävan.

Också i Södra Kaukasien pågår en kamp för frihet, demokrati och utveckling. Vi har uttalat ett starkt stöd för såväl Georgiens territoriella integritet som dess demokratiska och ekonomiska reformkurs.

En konstruktiv lösning av de återstående frysta konflikterna i såväl Georgien som Moldavien och om Nagorno-Karabach skulle innebära ett viktigt steg mot ökad stabilitet i vårt östra grannområde.

Herr/Fru talman,

Sedan det sovjetiska systemets kollaps har vi fäst stora förhoppningar vid omvandlingen av det ryska samhället i demokratisk riktning.

I många avseenden har dessa förväntningar redan infriats. Vad gäller företagande och mänskliga kontakter ser vi en utveckling som man får gå ett sekel tillbaka för att finna motsvarigheter till. Vi vill fortsätta att utveckla alla dessa relationer.

Men i viktiga avseenden har utvecklingen under de senaste åren också inneburit steg tillbaka.

Det politiska systemet liksom medieklimatet har blivit mindre fritt. Vi har stundtals sett exempel på maktspråk gentemot grannstater som vi haft anledning att reagera mot. Vi ser fortfarande brott mot de mänskliga rättigheterna i Tjetjenien. Det ouppklarade mordet på journalisten Anna Politkovskaja och spåren efter Aleksander Litvinenkos mördare kastar mörka skuggor.

Som nation har vi ett intresse av att föra en närmare dialog med Ryssland i en rad olika frågor. Våra förhoppningar om en positiv utveckling i Ryssland består.

Vi strävar också efter en stärkt relation mellan Ryssland och den Europeiska unionen baserad på såväl respekt för europeiska värderingar, inklusive respekt för mänskliga rättigheter, som på gemensamma intressen. Vi välkomnar Ryssland som medlem av WTO.

Vi vill använda vårt ordförandeskap i Europarådet till att stärka respekten för de mänskliga rättigheterna i Europa. Det är av vikt att Ryssland ratificerar protokoll 14 till Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna.

Regeringen lägger fortsatt vikt vid det arbete som utförs av Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE). Det är angeläget att organisationens arbete för demokrati och för rättsstatens principer respekteras av alla dess medlemmar.

Som ordförande i Östersjöstaternas råd vill vi inleda en diskussion om förnyade former för samarbetet inom Östersjöregionen. Insatser för att förbättra miljön i Östersjön samt stärka den ekonomiska integrationen är prioriterade områden.

Det europeiska samarbetet och utvecklingen kring Östersjön har gjutit nytt liv i den nordiska samverkan. Också den säkerhetspolitiska dialogen mellan de nordiska länderna har fördjupats. Våra politiska och ekonomiska relationer med Estland, Lettland och Litauen fördjupas ständigt.

Samarbetet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater är centralt för att hantera de globala utmaningar vi möter i dag. Unionen och USA har oftast sammanfallande värderingar och intressen. Regeringen ser därför goda möjligheter att ytterligare stärka det transatlantiska samarbetet.

Detta har avgörande betydelse för att utveckla frihet och välstånd i världen.

Herr/Fru talman,

Om utrikes- och säkerhetspolitikens frågor förr ofta hade sin bas i en nationell agenda måste de i dag i växande grad ta sin utgångspunkt i de globala utmaningarna.

Ytterst handlar detta om ett moraliskt ansvar för våra medmänniskor och att värna livsmiljön. Vi befinner oss i början av den nya fas av globaliseringen som kännetecknas av de asiatiska ekonomiernas återkomst men också av stora och accelererande framsteg inom teknik och vetenskap. Den globala ekonomiska integrationen går snabbt.

Utvecklingen innehåller möjligheter men också risker. Klimatförändringarna och det ökande trycket på ekosystemen hör dit. Om vi förvaltar den ekonomiska utvecklingen rätt kommer den att ge bättre förutsättningar att möta också kraven på en hållbar livsmiljö.

Frihandelsprincipen utgör viktiga grundstenar för utrikes- och näringspolitiken liksom för den ekonomiska politiken i stort. Sveriges välstånd är baserat på våra företags förmåga att konkurrera på marknader över hela världen.

Vi vill verka för en värld med öppnare samhällen, öppnare ekonomier och öppnare handel. Regeringens globaliseringsråd strävar efter att tydligare belysa de möjligheter utvecklingen innebär också för vårt eget land.

Handelspolitiken i dess olika dimensioner har fått en ökad betydelse. Det är en viktig uppgift för regeringen att bidra till att skapa goda förutsättningar för svenskt näringsliv i utlandet – inte minst för små och medelstora företag. Det är ett starkt svenskt intresse att Doharundan återupptas och slutförs.

Med ökad frihandel och en globaliserad världsekonomi krävs också att Europas och Sveriges externa konkurrenskraft stärks. Viktiga inslag i detta är fullföljandet av Lissabonstrategin för ekonomiska reformer och stärkandet av den inre marknaden samt tjänstedirektivets genomförande.

Vår starka strävan mot global frihandel bygger också på insikten om dess stora betydelse för utvecklingsländerna. Genom stöd till kapacitetsuppbyggnad vill vi främja utvecklingsländernas förmåga att dra nytta av de möjligheter som reformer på handelsområdet ger.

Många av utvecklingsländerna upplever redan en dramatisk förbättring av levnadsvillkoren. Inom loppet av något decennium kommer nio tiondelar av den globala medelklassen att leva i dessa länder. Utsikterna att nå FN:s millenniemål om att halvera fattigdomen i världen till år 2015 är goda.

Om FN:s millenniemål för fattigdomsbekämpning uppnås globalt beror det främst på utvecklingen i Asien. I andra länder, som helt eller delvis har hamnat utanför den utveckling och det välstånd som globaliseringen gett upphov till, är situationen ofta desperat.

Vi är övertygade om att utveckling skapar bättre förutsättningar för frihet och demokrati i världens alla delar. Slutna samhällen hör inte hemma i en allt mer öppen värld. Vi tillmäter frågorna om demokrati och mänskliga rättigheter stor vikt bl.a. i den dialog om detta och andra reformfrågor som vi har med Kina.

Vår politik för global utveckling inkluderar politikens alla områden. Insikten om tillväxtens och handelns betydelse för fattigdomsbekämpning och allmän utveckling kommer, tillsammans med värnandet om demokrati, mänskliga rättigheter, jämställdhet, miljö och hälsa att vägleda regeringen.

De fattiga människorna och deras möjlighet att förbättra sina levnadsvillkor är utgångspunkten i vårt utvecklingssamarbete. Ökad kvalitet och effektivitet är viktigt för att bättre kunna bidra till att nå millenniemålen och garantera utvecklingspolitikens legitimitet här hemma.

Regeringen har därför inlett ett arbete för att det bilaterala utvecklingssamarbetet ska koncentreras till färre samarbetsländer och samordningen öka mellan olika biståndsgivare.

Globala utmaningar kräver gemensamma lösningar. Det förutsätter ett starkt och effektivt multilateralt samarbete.

Kraven på politikens förmåga att möta förändringen blir större ju starkare den globala ekonomin utvecklas. En av politikens mest positiva utmaningar blir därför att på bästa sätt anpassa vår del av världen och oss själva till andras framgångar och utveckling.

Herr/Fru talman,

Klimat- och miljöfrågorna får allt större betydelse. Också hoten mot vår säkerhet, levnadsvillkor och gemensamma framtid har globaliserats.

Regeringen vill höja ambitionerna nationellt, inom Europeiska unionen och inom Förenta Nationerna för att säkra en hållbar utveckling. Rapporten från FN:s klimatpanel måste tas på största allvar. Sverige kommer att driva på för att Europeiska unionen ska ta ledningen i de framtida klimatförhandlingarna.

Regeringens kommission för hållbar utveckling kommer att formulera en politik också med internationell dimension. Vi har inbjudit till en internationell konferens kring klimatfrågorna senare i år.

Vår uppgift är att främja internationell samverkan kring tillväxt och ny teknik bl.a. för att minska belastningen på miljön. Det handlar inte om att bromsa utvecklingsländernas möjligheter utan att vara med och skapa utrymme både för en god livsmiljö och deras tillväxt och framsteg.

Det är också genom samverkan som vi kan möta epidemier och farsoter som i vissa regioner kan hota hela nationers framtid. Hiv/aids känner inga gränser. Nya infektionssjukdomar kan spridas snabbt.

Också brottslighet och terrorism globaliseras och ställer krav på internationell samverkan. Dagens terrorism utgör ett allvarligt hot också mot Sverige och svenska intressen. Att möta detta urskillningslösa våld kräver internationell samverkan. Ett viktigt steg mot fördjupat internationellt samarbete togs förra året då FN:s medlemsstater enades om en global strategi mot terrorism. Den måste nu omsättas i handling.

Kampen mot terrorism är en kamp för rättsstatens och frihetens principer. Därför är det också viktigt att den förs med respekt för dessa. Regeringen kommer att samlat redovisa sin syn på dessa frågor.

På allt fler områden ställer utvecklingen krav på ett närmare internationellt samarbete och en tydligare internationell rättsordning.

Sverige kommer att fortsätta att ge arbetet med och inom Förenta Nationerna ett starkt stöd. Vi strävar efter en fortsatt förstärkning och reformering av världsorganisationen.

Utvecklingen ställer på nytt stora krav på fredsfrämjande operationer och statsbyggande insatser i olika delar av världen. Regeringen förstärker våra möjligheter att bidra till sådana operationer i Förenta nationernas, den Europeiska unionens eller Natos ram.

Ett fördjupat samarbete med Nato inom krishanteringsområdet ligger i Sveriges intresse. Som partnerland har vi redan ett brett engagemang, med fokus på gemensamma krishanteringsinsatser och militär samverkansförmåga. Tillsammans med Finland har vi lagt fram förslag som syftar till att öka vår delaktighet.

Sverige deltar i dag i fredsbevarande insatser bl.a. i Kosovo och i Afghanistan liksom utanför Libanons kust. Tillsammans med Norge förbereder vi en insats i Darfur i Sudan.

Förberedelserna fortsätter för den nordiska snabbinsatsstyrka som står till den Europeiska unionens förfogande under första halvåret 2008.

Freds- och statsbyggande ställer krav på insatser över ett brett spektrum.

FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 belyser kvinnors roll i internationella konflikter och i arbetet för ökad fred och säkerhet. Sverige kommer att aktivt verka för att denna resolution implementeras och dess mål uppfylls.

Att säkerhet, utveckling och respekt för mänskliga rättigheter är nära sammankopplade och ömsesidigt förstärker varandra genomsyrar regeringens politik för såväl utvecklingsfrågor som krishantering.

Vi fäster största vikt vid FN:s arbete för de mänskliga fri- och rättigheterna. Än har det nya rådet för mänskliga rättigheter inte infriat de höga förväntningar som ställdes på det. FN måste vara en klar och tydlig kraft för frihet och demokrati och individens rättigheter mot förtryck i världens alla delar.

Också i vår bilaterala politik kommer dessa frågor att tillmätas ökad betydelse. En särskild demokratiambassadör, inom utvecklingssamarbetet, har utsetts. Sverige kommer i juni i år att stå värd för Europarådets forum för den framtida demokratin.

Vi vill ha tydlig och stark dialog om hur medborgerliga fri- och rättigheter i länder som Vitryssland, Kuba, Burma och Zimbabwe kan garanteras. Det ekonomiska biståndet för att stödja demokratiska krafter runt om i världen förstärks.

Vi arbetar målmedvetet för att stödja frihetsberövade svenskar i olika delar av världen.

Herr/Fru talman,

Även om Europa aldrig har varit friare och säkrare än i dag känner vi stark oro för utvecklingen i det vidare europeiska närområde som sträcker sig från Kabul till Khartoum.

En lösning på konflikten mellan Israel och palestinierna är en viktig nyckel till fred och stabilitet i hela regionen. Konflikten måste få en snar lösning.

Vi välkomnar den principiella vilja till tillbakadragande från ockuperade områden som Israel uttalat. Bosättningar på ockuperat område strider entydigt mot folkrätten.

En varaktig fred kan bara byggas på existensen av två livskraftiga stater inom säkra och erkända gränser. Ändringar i förhållande till 1967 års gränser kan bara baseras på överenskommelser. En hållbar fred måste byggas på folkrättens grunder.

Att Israel fullt ut har anslutit sig till strävan att bygga en palestinsk stat är viktigt och välkommet. Regeringen avser att ta initiativ till att på olika sätt förbättra förberedelserna för ett mer konkret palestinskt statsbyggande också genom fortsatta svenska biståndsinsatser.

De fria och demokratiska val som har hållits på Västbanken och Gaza är ett led i byggandet av den palestinska staten. Men ett framgångsrikt statsbyggande i Palestina förutsätter också en regering, vars politik reflekterar de krav på bl. a. erkännande av redan ingångna avtal samt staten Israels rätt att existera som ställts av det internationella samfundet.

Av avgörande betydelse är självfallet också att varje form av terrorism eller användning av våld för att lösa interna problem kategoriskt avvisas.

Vi ser goda möjligheter att ytterligare bredda och bygga ut förbindelserna med Israel.

Det finns anledning att se med stort allvar på tendenser till ökad spridning av massförstörelsevapen och uppluckring av ickespridningsregimen, NPT. En värld med allt fler kärnvapenmakter blir en värld som kommer allt närmare kärnvapenkriget.

Risken för kärnvapenspridningen i Mellersta Östern inger särskild oro. Iran måste respektera de beslut som fattats av FN:s säkerhetsråd och fullt ut samarbeta med atomenergiorganet IAEA. På denna grund har landet full rätt till ett civilt kärnkraftprogram.

Utvecklingen i Irak inger stor oro. Ett demokratiskt, stabilt och sammanhållet Irak kan bara byggas på en konstitutionell kompromiss som fullt ut accepteras av landets olika nationella och religiösa grupperingar.

Detta förutsätter också en konstruktiv inställning hos grannländerna. Mer omfattande humanitära insatser behövs från omvärlden. Sverige kommer att lämna sitt bidrag till dessa.

Tendenser till en konflikt mellan den islamska världen och den västliga världen - som har förstärkts under senare år - utnyttjas idag av extrema krafter, som vänder sig mot närmare internationellt samarbete och samförstånd. Misstrons murar har blivit allt högre.

Relationen med andra traditioner avgörs av våra handlingar. Vi kan visa att kulturell samexistens inte bara är en möjlighet utan också en nödvändighet.

I en tid av ökat fundamentalistiskt våld och utnyttjande av religionen för extrema politiska syften är detta en central uppgift.

Herr/Fru talman,

Den negativa spiral av krig, förtryck, fattigdom och sjukdomar som kännetecknar delar av Afrika måste brytas.

Sverige ser med djupt allvar på de konflikter vi i dag ser på Afrikas horn och i centrala delar av Afrika. Vi deltar aktivt i arbetet att försöka skapa ny stabilitet i Somalia, och vi förbereder konkreta insatser i Sudan.

Konflikterna i Sudan, med de ofattbara lidandet i främst Darfur, är ett hot mot utvecklingen i betydande delar av Afrika. Därför arbetar vi såväl för att stödja och säkra fredsprocessen mellan

Sudans norra och södra delar som för att få ett slut på lidandet och dödandet i Darfur som inte minst drabbat kvinnor och barn.

Vi ger vårt starka stöd till FN:s ansträngningar också genom det särskilda sändebudet Jan Eliasson. Regeringen ger honom politiskt och praktiskt stöd. Det krävs en förnyad politisk dialog för att nå fred, men det krävs också ytterligare insatser med fredsbevarande styrkor.

Det är samtidigt viktigt att understryka att flera länder i Afrika har en positiv ekonomisk utveckling. Antalet väpnade konflikter i Afrika har blivit färre. Afrikanska ledare och regionala organisationer tar nu ett större ansvar för kontinentens framtid.

Vi stärker vårt fokus på Afrika i det internationella utvecklingssamarbetet. Vi vill höja ambitionen när det gäller fattigdomsbekämpningen. Med en positiv ekonomisk och demokratisk utveckling på den afrikanska kontinenten kommer biståndets betydelse successivt att minska och kommersiella förbindelser och annat samarbete efter hand ta över.

I Latinamerika har demokratin förstärkts och den ekonomiska utvecklingen har överlag varit positiv. Det främsta undantagen från denna positiva trend utgörs av Kuba. Vi ser nu också oroande tecken även när det gäller utvecklingen i Venezuela. Sverige stöder Europeiska unionens fördjupade samarbete med Latinamerika.

Herr/Fru talman,

För att bli en effektiv och relevant samarbetspartner internationellt, måste Sverige utöver att samverka med andra, också basera sin politik och sitt diplomatiska agerande på unika kunskaper, på utvecklade och omfattande nätverk, och på en förmåga att tänka i nya banor.

Som ett land med begränsade resurser måste vi också bli bättre på att prioritera och fokusera.

Jag vill avsluta denna utrikesdeklaration med att nämna ett antal områden som regeringen särskilt prioriterar.

1. Sverige skall vara pådrivande när det gäller utvecklingen av den Europeiska unionen som global aktör inte minst när det gäller freds- och säkerhetspolitiken. Vi vill verka för att EU genom

en bred och effektiv utrikespolitik är väl rustat för att möta de globala utmaningarna som Europa och världen står inför. På denna grund vill vi också stärka det transatlantiska samarbetet.

2. Sverige ska fortsätta att vara en tydlig röst för en union öppen för de europeiska länder som vill och kan uppfylla de krav som ett medlemskap ställer. Ytterst handlar det om fred och frihet i vår del av världen i vår tid.

3. Sverige skall vara pådrivande när det gäller miljöarbetet på internationell nivå. Vi arbetar för att stärka den Europeiska Unionens politik inför förhandlingarna om en global klimatpolitik efter 2012.

4. Sverige ska vara en kraft för att förstärka och förbättra arbetet inom Förenta nationerna, liksom för att förstärka det samlade internationella samfundets möjligheter till freds- och statsbyggande insatser i olika delar av världen. Afghanistan, Sudan och Somalia visar på bredden av de utmaningar som måste mötas.

5. Sverige vill stärka arbetet för demokrati och mänskliga rättigheterna i alla länder. Stödet till uppbyggandet av demokratiska strukturer i utvecklingsländerna förstärks. Vi förblir engagerade för demokrati och frihet i östra Europa.

6. Sverige skall vara en klar röst för fred, frihet, folkrätt och försoning inte minst i Mellersta Östern. Vi arbetar för en starkare europeisk roll i fredsarbetet. Vi vill mer konkret förbereda skapandet av en självständig och fungerande palestinsk stat som lever i fred med Israel.

7. Sverige förblir ekonomiskt, politiskt och mänskligt starkt engagerat i utvecklingen på västra Balkan. Vi vill stödja hela områdets europeiska integration. Vi strävar efter ett klart ställningstagande från FN:s säkerhetsråd som ger möjlighet till ett klagörande om Kosovos framtid.

8. Sveriges utvecklingssamarbete ska präglas av kvalitet och effektivitet. Fattigdomsbekämpningen, bl.a. i Afrika, måste ses i ett brett perspektiv som inkluderar stöd till demokrati, mänskliga rättigheter, ett livskraftigt civilt samhälle, god samhällsstyrning, säkerhet och uppbyggnad av marknadsekonomiska strukturer.

9. Sverige skall fortsatt driva på för ökad frihandel och konkurrens. Handelns utveckling är en viktig drivkraft för den goda globaliseringen. Vi vill utveckla våra också ekonomiska relationer med de växande asiatiska ekonomierna. Samtidigt måste Europeiska unionens medlemsländer riva återstående hinder för en helt genomförd inre marknad.

10. Sveriges utrikes- utvecklings- handels- och säkerhetspolitik ska samverka för att bättre att kunna bidra till såväl fattigdomsbekämpning som hållbar fred och stabilitet i länder som präglats av krig, konflikt och underutveckling.

Så kan Sverige bli en tydlig kraft för frihet, fred och försoning.

Tack.

REGERINGSKANSLIET

Utrikesdepartementet

103 39 Stockholm
Tryck: XGS Grafisk Service 2007
Artikelnr: UD 07.003